

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Petru Moraru,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui

Covali Ilie Nicolae,

născut la 02 august 1990, originar și domiciliat în r-nul Ialoveni, s. Nimoreni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 11 decembrie 2013 - până la 28 ianuarie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 26 februarie 2014 - până la 07 aprilie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 26 iunie 2014 - până la 06 august 2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 28 ianuarie 2014, Covali Ilie a fost achitat de sub învinuirea de săvîrșire a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Covali Ilie a fost învinuit de faptul că la 06 martie 2013, aproximativ la orele 01 ³⁶, aflîndu-se la volanul automobilului de model „BMW 318i”, cu n/î de Bulgaria P5596 AT, dorind să traverseze frontiera de stat a Republicii Moldova, prin punctul de trecere a frontierei Leușeni-Albița, a prezentat controlului de frontieră procura nr. 1907/2012 care ar fi fost eliberată în Bulgaria, orașul Vratsa, de către notarul Svetla Boșnacova, eliberată pe numele său, avînd dreptul de posesie și folosință asupra mijlocului de transport de model „BMW 318i” cu număr de

înmatriculare P5596 AT, procură, care conform raportului de expertiză nr. 124 din 18 noiembrie 2013, a fost confecționată din hîrtie comercială, fără semn filigran și fibre de protecție, cu folosirea metodei de imprimare cu jet de cerneală, neavînd elemente de protecție, iar impresiunile de șampilă au fost realizate cu folosirea metodei de imprimare cu jet de cerneală, fiind astfel falsă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu condamnarea lui Covali Ilie în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 250 unități convenționale, invocînd următoarele argumente:

- instanța de fond nu a analizat sub toate aspectele circumstanțele cauzei în ansamblul lor și a dat o apreciere greșită probelor acumulate și argumentelor prezentate de acuzare;

- tranzacția de cumpărare a automobilului a avut loc în România, însă inculpatului i se înmînează un act oficial - procura, eliberată în Bulgaria, în care figura numele său, ceea ce duce la concluzia că inculpatul cunoștea despre faptul că actul este falsificat;

- inculpatul fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, nu a putut răspunde cu certitudine dacă cetățeanul român a plecat să facă procură în Bulgaria sau nu, facînd declarații contradictorii și ambigue;

- a fost stabilit faptul că inculpatul are numeroase ieșiri și intrări în țară, însă acesta a declarat că nu merge des peste hotare și fiind coroborat cu declarațiile martorului apărării care a relatat în ședință că s-au înțeles pe viitor să nu mai meargă în România să cumpere mașini, de unde rezultă faptul că inculpatul și martorul apărării erau la curent cu procedura de întocmire a actelor, fapt negat de ei;

- în ședința de judecată, inculpatul și martorul apărării au menționat că au verificat starea tehnică a automobilului, dacă datele tehnice ale acesteia corespund actelor, însă punîndu-se chestiunea dacă au întrebat de vînzător ce drepturi are asupra mijlocului de transport în cauză și poate el în genere să-1 vîndă și ce acte li se v-a întocmi, atît inculpatul, cît și martorul au menționat că nu s-au interesat de asemenea circumstanțe, deoarece în caz contrar ar fi fost demascați, fapt care duce la concluzia că aceștia încearcă să ducă instanța în eroare cu scopul eschivării de răspundere penală a inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2014, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de procuror.

5. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de nevinovăție a inculpatului Covali I. în învinuirea adusă.

Totodată a menționat că probele prezentate de acuzare, nu confirmă faptul că inculpatul a acționat cu intenție directă atunci când a deținut și prezentat procura cu nr. 1907/2012 din 05.03.2013 la trecerea frontierei Republicii Moldova prin punctul vamal Leușeni-Albița. Însă, forma de vinovăție a infracțiunii date fiind intenția directă.

Toate probele prezentate confirmă că procura a fost falsificată, însă nici una din acestea nu confirmă că Covali Ilie era la curent cu acest fapt. Inculpatul nici nu putea să prevadă acest lucru, deoarece el nu are cunoștințe în domeniu, iar în aparențe procura arată ca fiind una legală. Totodată, bunul care urma să fie adus în Republica Moldova conform procurii din speță, este procurat de către Blăniță Ion, care era în preajmă și se ocupa cu organizarea transportării, iar Covali I. avea doar misiunea de a conduce acel mijloc de transport la rugămintea lui Blăniță I.

Astfel, inculpatul a fost pătruns de încrederea că documentul prezentat este unul legal și nu prezintă un impediment pentru realizarea intenției de trecere a vehiculului procurat de către Blăniță I., care l-a rugat pe el să-l însoțească, deoarece, Blăniță I. nu avea actele românești în regulă.

Prin urmare, în acțiunile lui Covali I. lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod penal și instanța de fond corect și legal l-a achitat.

6. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală solicită, casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță în alt complet de judecată, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar decizia contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Recurentul a menționat că instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar, fapt ce a adus la achitarea nefondată a lui Covali Ilie, deoarece vina lui este dovedită prin probele acumulate și

prezentate de partea acuzării, invocând repetat aceleași argumente care au fost menționate anterior în cererea de apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, avocata Bînzari L. în numele inculpatului Covali Ilie a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat, care a solicitat respingerea recursului declarat, ca fiind inadmisibilă, cu menținerea deciziei contestate, menționând că acuzatorul de stat în recursul declarat invocă practic aceleași motive indicate anterior în cererea de apel, care fiind analizate în ședințele judiciare atât a instanței de fond, cât și a celei de apel, au confirmat nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Consideră că sentința de achitare a instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel sunt legale și întemeiate, pronunțate ca urmare a cercetării obiective și multilaterale ale tuturor probelor prezentate de către părți, care au demonstrat nevinovăția lui Covali Ilie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(1) Cod penal, întrucât în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, în special lipsește latura subiectivă – intenția directă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul constată că aceste temeuri pe care s-a bazat acuzatorul de stat în recursul declarat, nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, poate da o nouă apreciere probelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Examinând cauza, Colegiul penal consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel just au stabilit starea de fapt și de drept, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei și toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, adoptând în așa mod o hotărâre legală și întemeiată, ținând cont de prevederile art.101 Cod de procedură penală, just ajungând la concluzia întemeiată că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii pe învinuirea adusă în baza art. 361 alin. (1) Cod penal.

Recurentul critică soluția instanței de apel, întrucât instanța a pus la baza sentinței de achitare declarațiile inculpatului, a martorului Blăniță I., procesul-verbal privind controlul de frontieră din 06 martie 2013, procesul-verbal privind actele de constatare, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 7 din 06.03.2013, documentele prezentate de către Centrul Cooperare Polițienească Internațională, neluând în considerație probele prezentate de partea acuzării, care dovedesc incontestabil vinovăția lui Covali I., de săvârșirea infracțiunii imputate.

Astfel, Colegiul menționează că, în conformitate cu art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, declarațiile martorilor, părților vătămate și ale inculpatului se consideră probe egale, legea nu stipulează că depozitiile martorilor din partea învinuirii au prioritate față de cele ale martorilor din partea apărării, iar instanța de judecată, având în vedere egalitatea părților în proces, este obligată să asigure cercetarea tuturor circumstanțelor cauzei și

probele prezentate de părți, în egală măsură, ca, ulterior, să le dea acestora o apreciere obiectivă și sub toate aspectele.

Din analiza prevederilor legale menționate, Colegiul conchide că instanța de apel a respectat această obligație, a apreciat în mod obiectiv atât declarațiile inculpatului, cât și a probelor materiale prezentate din partea învinuirii: procesul-verbal privind controlul la frontieră, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 5 din 06.03.2013, documentele prezentate de către Centrul Cooperare Polițienească Internațională, raportul de expertiză nr. 124 din 18.11.2013, procura, care au fost recercetate în cadrul ședinței instanței de apel. După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe și le-a dat o apreciere obiectivă și corectă, constatând corect că probele prezentate de către acuzare nu pot sta la baza condamnării lui Covali I.

Instanța de recurs menționează că, instanța de apel în motivarea soluției adoptate just a menționat că acuzarea nu a prezentat probe concludente și pertinente atât în cadrul ședinței primei instanțe, cât și în cadrul ședinței instanței de apel, care ar fi demonstrat vinovăția inculpatului Ilie Covali în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs apreciază ca vădit neîntemeiate argumentele recurentului privind adoptarea unei decizii ilegale de către instanța de apel în privința lui Covali I., menționând că Curtea de Apel Chișinău a ajuns la concluzia corectă că probele cercetate, coroborând între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care se dovedește nevinovăția lui Covali I. de săvârșirea infracțiunii imputate.

Cu atât mai mult că critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de stare de fapt a cauzei, care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată. Prin urmare, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs, verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Din textul deciziei rezultă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de procuror. Autorul recursului nu aduce careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de judecată, dimpotrivă argumentele invocate de

procuror în cererea de recurs ordinar repetă întocmai argumentele expuse anterior în apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat.

De asemenea, cât privește criticele recurentului, că în acțiunile inculpatului există componența de infracțiune prevăzută la art. 361 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal conchide că, instanțele ierarhic inferioare au dispus achitarea inculpatului în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii nominalizate.

Infracțiunea prevăzută de art. 361 Cod penal, atentează la ordinea stabilită a autentificării documentale a faptelor ce au importanță juridică.

Obiectul material al faptei infracționale analizate îl reprezintă documentele oficiale false. Latură obiectivă constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficiale false, care conferă drepturi sau scutesc de obligațiuni.

Referitor la modalitatea incriminată *deținerea documentelor false* trebuie de înțeles posedarea unor asemenea documente și conștientizarea acestui fapt cu scopul de a-l prezenta pentru obținerea cărorva drepturi sau eliberarea de careva obligații.

Latura subiectivă se realizează prin *intenție directă*, motivele pot fi diferite: interes material, obținerea avantajelor patrimoniale etc.

Prin rechizitoriu Covali Ilie este învinuit anume de deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Din actele cauzei, se constată că în speță, nu au fost prezentate probe care ar demonstra intenția directă a inculpatului de a folosi documentul fals și scopul pentru care l-a folosit. Mai mult ca atât, prin răspunsul oferit de autoritățile bulgare, s-a indicat că automobilul procurat de către inculpat nu este sustras, nu se află în căutare, pașaportul tehnic și actele automobilului sunt legale.

Astfel, inculpatul nu a avut nici un scop ilicit la trecerea frontierei de stat.

Totodată, instanța menționează că pentru incriminarea normei art. 361 alin.(1) Cod penal, este necesar ca documentul fals să fie deținut de persoană, acest document fals acordă drepturi sau eliberează de obligații și dorește săvârșirea acestor infracțiuni, mai mult ca atât, făptuitorul trebuie să cunoască cu certitudine că acest document este fals. În cazul lipsei intenției directe, persoana nu poate fi trasă la răspundere penală.

Cu atât mai mult, că în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond și apel inculpatul a explicat că nici nu a cunoscut despre faptul că procura este falsă, el fiind doar în calitate de șofer, care conducea automobilul la rugămintea lui Blăniță I.- proprietarul automobilului de model „BMW 318i”, cu n/î de Bulgaria P5596 AT.

Din actele cauzei, se constată că inculpatul a posedat procura, însă nu cunoștea despre denaturarea acesteia.

Prin urmare, instanțele corect au statuat că în acțiunile lui Covali Ilie nu se conține elementele componente respective de infracțiune.

Argumentele invocate de recurent nu are suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să decidă asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui *Covali Ilie Nicolae*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 26 august 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Petru Moraru